

Comiat

L'any passat, potser pels volts de l'estiu, per iniciativa del Consell Parroquial, s'inicià una enquesta per a promocionar la Cultura del nostre poble. L'enquesta i els seus resultats foren apoiats pel nostre Mgnfc. Ajuntament. D'aquests resultats, un el tenim a les mans: és el nostre periòdic. Precisament en aquest mes de Novembre celebrem el seu primer any. Ha tingut moments de totes classes: fàcils i planers, com difícils i poc esperançadors.

El futur del «RONSANA», està en les mans del poble, si es fa servir el periòdic per unir i no per desunir. Hi ha punts de vista i opinions diverses sobre les coses que vivim. Però en totes elles s'hi ha de buscar el comú denominador, en el qual ens trobem en el mateix terreny.

CAL UNIR I NO DESUNIR. Ja n'hi ha prou de coses que fomenten la desunió. El RONSANA, perdurará si serveix per unir.

En aquest primer aniversari, també hi ha canvi de director. Fins ara, portava la responsabilitat el que firma aquestes ratlles. Confessa que el RONSANA, li ha servit d'experiència. Ha conegut que tots plegats portem a dintre un «jo», molt estimat. Massa. Que ens costa comprendre els punts de vista dels altres i que volem que els altres admetin els nostres.

I tan les nostres opinions com les dels altres són totes relatives. Vull dir que no són veritats totals. Tots tenim una mica de raó. Però serà difícil que la part contrària no en tingui gens ni mica. Cal escriure en el RONSANA, amb afany de diàleg. No amb ganes de pontificar, ni dir la última paraula. M'agradaria que compreguéssiu una mica la responsabilitat dels que pel nostre càrrec ens hem de posar masses vegades en el perill d'haver de dir quasi bé la última paraula. També nosaltres relisquem en voler dir la última.

Però ara, aquestes ratlles que estic escrivint, sí, que tenen alguna cosa d'última paraula.

Són les últimes que escric com a director d'aquesta revista: I suposo que no us sabrà greu que hi dongui aquest caràcter d'últimes. Perquè si un dia escrivís alguna cosa, ja no fora, ni serà mai més, en caràcter de director i responsable. Deixo el «RONSANA», i deixo Santa Eulàlia. Malgrat que també sempre un deixa arrels. Però la Providència em porta per camins que s'allunyen de Santa Eulàlia.

Us encomano el futur d'aquest periòdic que dona nom, prestigi i personalitat al vostre poble. Estimeu-lo. Jo l'he estimat i l'estimo.

Ajudeu al nou Director i a tot l'equip del Consell de Redacció.

Que el «RONSANA», us serveixi per a conèixer-vos més, per a unir-vos més i per a estimar-vos més, a través d'un treball mutu en favor de Santa Eulàlia de Ronsana.

Aprofito l'avinentsa, per a dir-vos adeu. A tots els que heu col·laborat amb mi, en les diverses tasques que hem emprès, a tots els que hem tingut una amistat, a tots els que només ens hem conegut una mica, a tots els que he ofès als quals els hi demano la bondat d'un oblit piados; a tots els que esperaven més de mi; a tots els estiuejants, els que he conegut més i amb els quals m'hi lliga una amistat, i als que no he tingut ni temps per a conèixer.

El meu afany ha estat unir. Que «Ronsana», segueixi fent-ho.

Sempre vostre,

Tomàs Vergés

Salutació

Encara que amb brevetat, deixo-me dir-vos unes paraules de salutació. Salutació al cos de redacció del Ronsana i a tots els lectors y veïns de Sta. Eulàlia.

Aquesta tasca rebuda com una amable herència, me l'han encomanada a mi els meus companys d'equip. Espero ser acceptat per tots. D'altre manera no em veuria pas amb cor de ser-vos útil, ni fóra possible —sense una cordial i oberta col·laboració— anar endavant, ni fer res positiu.

L'aire localista del Ronsana i la vitalitat de la nostra població, sumat al pluralisme mental d'avui fan possibles les actituds i reaccions una mica apassionades. Però si estimem la nostra comunitat i cordialment respectem les persones; si volem ser servidors de la veritat, la justícia, l'amor, la llibertat i la pau, superarem actituds monopolistes o neo-dogmatistes, i no es feriran susceptibilitats. Així serà possible parlar com a persones que pensen i estimen. Ronsana serà el ressò, el colloqui, l'afinament de judicis, i el catalític de bones empreses de la nostra única i variada comunitat, tant en la seva dimensió humana, com en la de poble de Déu.

JOAN J. VALLICROSA, prev.

L'equip de redacció d'aquesta Revista, dona la més cordial despedida, agraint-li tota la seva dedicació i bona voluntat esmerçada en bé de la mateixa, al fins ara director nostre i rector del poble, Mn. Tomàs Vergés, pvre., principal promotor de «Ronsana».

Igualment, saluda afectuosament al nou director Mn. Joan Vallicrosa, pvre., prometent-li la més sincera i màxima col·laboració possible en bé de la nostra Revista i del poble en general, facilitant-li així el compliment de la seva tasca i responsabilitat.

Per diversos motius que seria llarg de detallar, s'ha retrassat més del compte aquest número de «Ronsana» que tenia d'aparèixer a finals de novembre. Conseqüència d'això, ha semblat convenient incloure en el present número els mesos de novembre i desembre, donant-li el caràcter d'extraordinari de Nadal. Demanem disculpes per si alguns temes o notícies han perdut ja una certa actualitat, cosa inevitable en aquests casos.

També interessa fer constar —com alguns ens han comunicat— que falta encara liquidar suscripcions i algun anunci del corrent any. Les diverses ocupacions dels responsables i la falta d'experiència en aquestes coses, ha estat la causa de la demora, ja que no és pas, precisament, que hi hagi superàvit. Procurarem durant aquest mes deixar tancat l'exercici econòmic i reestructurar el millor possible l'administració de cara al futur.